

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی فسخ نکاح در فقه، قانون، رویه قضائی

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 11 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

امیررضا دهقانی نیا - دانش آموخته مقطع دکتری رشته فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه عدالت، تهران، ایران

محمد حسین بیاتی - استادیار، گروه الهیات گرایش فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

تلاش نگارنده در این مقاله براین نکته استوار است که با بررسی مبانی فقهی فسخ نکاح پاسخی به چالش برانگیزترین مساله در فسخ نکاح به استناد عیوب جدید ارائه دهد. مقالات متعددی در این زمینه تالیف شده است که فارغ از اشتراک عمده آن ها در استدلال و مبانی؛ راه حل مناسبی را ارائه نداده اند. نکته دیگر این است که آیا علاج بیماری موجب فسخ عیوب است یا خیر؟ آیا امکان تسری از عیوب منصوصه به عیوب جدید وجود دارد؟ سوالی که کاملاً بی جواب مانده است. در این مقاله برای توسعه بیماری های جدید راه حلی ارائه شده است که در عین تعبد به متن روایات و انحصار موارد ذکر شده در آنها (انما)، می توان فتوا به توسعه بیماری های جدید داد. امر سختی که ادعای نگارنده بر آن است که بعد از ۱۴۰۰ سال پاسخ مناسبی در قرن پانزدهم ارائه می شود. اکثریت فقها مبنای خیارات و حق فسخ حاصل در عقد نکاح را به قاعده لاضرر و یا لاجرح بازگردانده و درنهایت آن عده قلیل از فقهای معاصر هم که قائل به تسری به عیوب غیر منصوصه شده اند. اکثریت فقها مبنای خیارات و حق فسخ حاصل در عقد نکاح را به قاعده لاضرر و یا لاجرح بازگردانده و درنهایت آن عده قلیل از فقهای معاصر هم که قائل به تسری به عیوب غیر منصوصه شده اند

کلمات کلیدی:

فسخ نکاح، دلالت الغای خصوصیت، تنقیح مناط، نقش عرف در دلالت دلایل، بیماری غیرقابل درمان بیماری جدید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1552003>

